

אוותם צדיקי האמת, [מו ובי יוחנן] שחי לו גנים ומתח, וכמו ובו חקוק שהוא עקרן עליהם פתוח (ישעהנו) מה אמר ה' לפסרים אשר ישמרו את שבתוני ובחרו באשר חפצתי ומחזיקים בברית. מה כתוב אחורי? ונמתי להם בבייתי ובחוותי יד ושם טוב מבנים ובמונות שם עולם אתן לו אשר לא יפרת, משום של אלה יש חלק לעולם הבא. אמר לו רבינו יוסי, יאות הוא יוסי, נאה הוא ויפה.

בא ראה, צדיק שלם שהי בו כל אלה והשלם בראי ומת בלי בניים, והנה יורש מקומו בעולם ההוא - האם אשתו צריכה יבום או לא? אם אמר שצרכיה להתביבם, הרי זה לריננות, שהרי את מקומו ירש בעולם ההוא. אלא ודאי צריכה ליבום, מושם שאיננו יודעים אם היה שלם במעשהיו ואם לא. ואם היה מתיבמת, זה לא היה בריננות, מושם שיש מקום לקדוש-ברוך-הוא לאיש הזה שהנה בעולם ומת בלי בניים וגואל לא היה לו בעולם. בין שהצדיק השלם הזה מות ואשתו מתיבמת, והוא ירש את מקומו, בא האיש ההוא ומשפטם באן, ובין כך ובין כך הקדוש ברוך הוא מזמן לו מקום לעולם עד שימות הצדיק השלם הזה והוא ישפטם בעולם. וזה שבתוב (מדבר לו) כי בעיר מקלטו ישב עד מות הפהן הגדול וגור.

וזה ששיגנו, בניים מזומנים לצדיקים במיתתם. במלחיהם לא זכו ובמיתתיהם זכו. ובמיתתם זכה כל מעשיו של הקדוש ברוך הוא בלם אמת וזכות, וחתם וחתמים על הכל. (קהלת ד) טובים השנינים מן האחד אשר יש להם שבר טוב בעמלם - אלו הם שמתעטקים

ובנון רב חוכחה דאחו עקר) עליהו כתיב, (ישעהנו כי כה אמר יי' לפסרים אשר ישמרו את שבתוני ובחרו באשר חפצתי ומחזיקים בברית. מה כתיב בתיריה, ונמתי להם בבייתי ובחוותי יד ושם טוב מבנים ובמונות שם עולם אףן לו אשר לא יפרת. בגין דאלין אית לון חולקא לעלמא דאת. אמר ליה רבינו יוסי, יאות הוא ושפיר.

הא חזי, זפאה שלים דהוו כל אלין בית, ואשותלים בדקא יאות, ומית بلا בנין, וקה קא יריד דוכתיה בהhoa עלמא, אתתיה בעיא ליבומי או לא. אי תימא דלבעי ליבומי, הא בריקניא איהו, דהא אתריה קא יריד בהhoa עלמא.

אלא וקדאי בעיא ליבומי, בגין דלא ידעין אי דוה שלים בעובדי אי לאו. והיא אי אתיבמת לא דוה בריקניא. בגין דarterait ליה לקדשא בריך הוא דהא בר נש דוה בעולמא ומית بلا בנין ופורק לא דוה ליה בעולמא, פיוון דמית הא זפאה שלים ואתתיה אתיבמת, וαιיהו אתריה יריד. אתה ההוא בר נש ואשפלים הכא, ובין כך ובין כך קדשא בריך הוא, אחר זמין ליה לעלמא עד דימות הא זפאה שלים, ווישתלים איהו בעולמא. הדא הוא דכתיב (במדבר לה) כי בעיר מקלטו ישב עד מות הפהן הגדול וגור.

זרא הוא דתגינן, בגין זמין איןון לא צדיקיא במיתתיהם, בחיהון לא זכו ובמיתתיהם זכו. ובגין כך כל עובדי קדשא בריך הוא כללו קשות זכו, (ס"א וח'ים) וחייבים על פלא. (קהלת ד) טובים השנינים מן האחד אשר יש להם שבר טוב בעמלם, אלין איןון דמיתעטקין בהאי עלמא לאולדא בנין. דיןון בנין